

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2008271

van 6 augustus 2015

Opposant: **BAYER CROPSCIENCE INC.,**
New York corporation
2 T.W. Alexander Drive
Research Triangel Park, N.C. 27709
Verenigde Staten van Amerika

Gemachtigde: **CABINET BEDE S.A.**
Boulevard General Wahis 15
1030 Brussel
België

Ingeroepen recht : ARVEST (Benelux inschrijving 643529)

tegen

Verweerder: **Jason den Enting**
Handboogstraat 29
1012 XM Amsterdam
Nederland

Gemachtigde: **Center Tone Consultancy B.V.**
Postbus 12063
3004 GB Rotterdam
Nederland

Betwiste merk:

(Benelux spoedinschrijving 927736)

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 16 oktober 2012 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het gecombineerde

woord-/beeldmerk voor waren in de klassen 1, 25 en 31. Hij heeft, overeenkomstig artikel 2.8, lid 2 van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE"), verzocht om onverwijld tot inschrijving over te gaan (zgn. spoedinschrijving). Deze spoedinschrijving is onder nummer 927736 in behandeling genomen en gepubliceerd op 25 oktober 2012.

2. Op 28 december 2012 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op Benelux inschrijving 643529 van het woordmerk ARVEST, ingediend op 17 december 1998 voor waren in klasse 1.

3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren van het ingeroepen recht. Bij het indienen van zijn argumenten beperkt opposant de waren waartegen de oppositie is ingesteld tot de waren in de klassen 1 en 31 (zie overweging 15).

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE.

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 3 januari 2013.

8. Op 4 maart 2013 is de contradictoire fase van de procedure aangevangen. Dit werd partijen medegedeeld op 15 maart 2013, waarbij opposant een termijn werd toegekend tot en met 15 mei 2013 om de oppositie met argumenten en eventuele stukken ter ondersteuning te onderbouwen.

9. Op 14 mei 2013 heeft de opposant argumenten ter ondersteuning van de oppositie ingediend. Deze zijn op 22 mei 2013 door het Bureau aan de verweerder verzonden, waarbij een termijn tot en met 22 juli 2013 is gegeven om hierop te reageren.

10. Op 18 juli 2013 heeft verweerder gereageerd. Deze reactie is door het Bureau aan de opposant gezonden op 22 juli 2013.

11. Bij het ten gronde onderzoeken van de oppositie, heeft het Bureau geconstateerd dat verweerder in zijn reactie op de argumenten van opposant tevens te kennen had gegeven dat hij nadere

bewijzen van gebruik verlangde met betrekking tot het ingeroepen recht (zie overweging 30). Op 30 januari 2014 heeft het Bureau opposant alsnog in de gelegenheid gesteld deze bewijzen van gebruik in te dienen tot en met 30 maart 2014.

12. Op 25 maart 2014 heeft opposant de gevraagde bewijzen van gebruik ingediend. Het Bureau heeft deze stukken op 2 april 2014 doorgestuurd naar verweerder en hem in de gelegenheid gesteld daarop te reageren tot en met 2 juni 2014. Verweerder heeft niet meer gereageerd. Dit werd partijen medegedeeld op 3 juni 2014.

13. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

14. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

15. Bij het indienen van zijn argumenten beperkt opposant de waren waartegen de oppositie is ingesteld tot de waren in de klassen 1 en 31.

16. Opposant stelt dat beide tekens onderscheidend vermogen hebben voor de waren vermeld bij inschrijving en depot. Hij merkt op dat het wordelement van het betwiste teken "hooiwagens" betekent, waarmee verwezen wordt naar een orde van geleedpotige dieren binnen de spinachtigen. Hij meent dat slechts een fractie van de consumenten in de Benelux deze betekenis zal kennen.

17. Het beeldelement van het betwiste teken bezit volgens opposant weinig onderscheidend vermogen omdat het een zuiver decoratief onderdeel betreft van het merk. Het zal bovendien door vele consumenten herkend worden als het wereldbekende schilderij genaamd "American Gothic", aldus opposant. Hij geeft aan dat dit schilderij dermate bekend is dat het nooit als merk had mogen worden ingeschreven. In dit kader verwijst hij naar een beslissing van het Bundespatentgericht in een zaak Mona Lisa.

18. In het algemeen stelt opposant dat een wordelement doorgaans het dominerende bestanddeel is in een woord-/beeldmerk combinatie. Het dominante bestanddeel van het betwiste teken is volgens hem dan ook het wordelement "harvestmen".

19. Op visueel vlak stelt opposant dat, hoewel er verschil bestaat in lengte tussen beide merken, het ingeroepen recht op identieke wijze (alle letters in dezelfde volgorde) is overgenomen in het betwiste teken. Hij noemt twee beslissingen van het Harmonisatiebureau voor de Interne Markt in Alicante (hierna: "BHIM") en van het Gerecht van de Europese Unie waarin voor, naar zijn mening, soortgelijke merken, beslist werd dat er sprake was van een visuele gelijkheid. Opposant concludeert dat, hoewel er ook verschillen bestaan tussen de merken, de overeenkomsten een belangrijke plaats innemen.

20. Er bestaat volgens opposant een grote fonetische gelijkenis tussen de merken door de gemeenschappelijke klank “arvest”, die bovendien aan het begin van de merken voorkomt. De letter “h” zal volgens hem slechts in zeer beperkte mate hoorbaar zijn. Om dit te ondersteunen noemt opposant een aantal beslissingen van het BHIM, waarin geconcludeerd werd tot een fonetische overeenstemming tussen merken die naar zijn mening vergelijkbaar zijn met de merken in deze oppositie.

21. Een vergelijking op begripsmatig vlak is volgens opposant niet aan de orde, omdat het ingeroepen recht geen betekenis heeft.

22. Voor wat betreft de vergelijking van de waren meent opposant dat de waren in klasse 1 identiek of minstens zeer soortgelijk zijn. Voor wat betreft de waren in klasse 31 van verweerder stelt opposant dat er sprake is van nauwe verwantschap met de waren van opposant, waardoor deze kunnen worden beschouwd als soortgelijk. Volgens opposant worden zijn waren, te weten “plantengroei regulerende preparaten”, naast elkaar of in dezelfde winkelafdeling aangeboden als de waren “biologische zaden” van verweerder. Hij verwijst naar een aantal beslissingen van het BHIM waarin waren in klasse 31 werden vergeleken met waren in klasse 1.

23. Opposant geeft aan dat het in aanmerking komend publiek een breed publiek is, waardoor moet worden uitgegaan van een gemiddeld aandachtsvermogen bij de consument.

24. Er bestaat volgens opposant een kans dat de consument merk en teken met elkaar zal verwarren. Hij verzoekt het Bureau de oppositie gerond te verklaren, de spoedinschrijving door te halen en verweerder te veroordelen in de kosten.

B. Reactie verweerder

25. Verweerder geeft aan dat de door opposant en hemzelf geleverde dienstverlening ver uiteen ligt en een andere doelgroep heeft, waardoor er geen directe of indirecte verwarring zal ontstaan.

26. Volgens verweerder bestaat er een groot visueel verschil tussen merk en teken, omdat het betwiste teken verschillende beeldelementen bevat en de woardelementen met een ander lettertype zijn weergegeven dan die van het betwiste teken. Bovendien bestaat het ingeroepen recht uit slechts één woardelement.

27. Op begripsmatig vlak verschillen merk en teken volgens verweerder sterk van elkaar: de aanduiding “the harvestmen” uit het betwiste teken betekent volgens hem “hooiwagen”, wat behalve naar een spinachtig dier ook kan verwijzen naar een wagen waarmee hooi wordt vervoerd. “Harvest” betekent “oogsten” en “vergaren”, wat het betwiste teken volgens verweerder de dieperliggende betekenis geeft “mannen die oogsten”. Verweerder geeft aan dat opposant geen betekenis noemt van het ingeroepen recht.

28. Ondanks het feit dat beide merken het element “arvest” bevatten, meent verweerder dat de merken vanuit fonetisch oogpunt, niet identiek zijn. Het betwiste teken is langer dan het ingeroepen recht en het eerste deel ervan wordt anders uitgesproken.

29. Met betrekking tot de vergelijking van de waren merkt verweerder op dat de waren in klasse 1 van verweerder niet letterlijk overeenkomen met die van het ingeroepen recht. Hij stelt bovendien dat “voeding voor planten” gericht is op de groei en voeding van planten, terwijl de “plantengroei

regulerende preparaten” vaak gericht zijn op het bestrijden van insecten. Het ingeroepen recht is niet geregistreerd voor waren in klasse 31 en komt daardoor volgens verweerder niet overeen met de waren in klasse 31 van opposant.

30. Verweerder verzoekt opposant bewijzen van gebruik over te leggen, omdat hij niet heeft kunnen achterhalen of het merk daadwerkelijk gebruikt wordt.

31. Verweerder concludeert dat de merken op visueel, begripsmatig en conceptueel vlak niet overeenstemmen en een ander verkoopkanaal hebben waardoor er van verwarringsgevaar geen sprake kan zijn. Hij verzoekt het Bureau de oppositie ongegrond te verklaren en over te gaan tot inschrijving van het betwiste teken.

32. Verweerder is niet meer ingegaan op de door opposant ingediende bewijzen van gebruik.

III. BESLISSING

A.1. Gebruiksbewijzen

33. In toepassing van de bepalingen van de artikelen 2.16, lid 3, sub a en 2.26, lid 2, sub a BVIE en regel 1.29 van het uitvoeringsreglement (hierna: “UR”), dient het ingeroepen merk normaal gebruikt te zijn in het Benelux-gebied in een tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van de publicatie van het depot waartegen de oppositie zich richt. Het betwiste depot werd gepubliceerd op 25 oktober 2012. De periode die in aanmerking moet worden genomen – de relevante periode – loopt dus van 25 oktober 2007 tot 25 oktober 2012.

34. Aangezien het ingeroepen recht meer dan vijf jaar voorafgaand aan de datum van publicatie van het betwiste teken ingeschreven werd, is het verzoek tot overlegging van gebruiksbewijzen gegrond.

35. Verweerder is niet ingegaan op de door opposant ingediende bewijzen van gebruik. Het Bureau zal de bewijzen van gebruik dan ook niet beoordelen. In regel 1.25, sub d. UR wordt immers bepaald dat “feiten waarop de wederpartij niet heeft gereageerd als niet betwist worden beschouwd”. Het Bureau is van mening dat, nu verweerder niet is ingegaan op de ingediende bewijzen van gebruik, partijen het er kennelijk over eens zijn dat het ingeroepen recht normaal gebruikt is.

A.2. Verwarringsgevaar

36. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

37. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: “Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke

of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan.”

38. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: “Richtlijn”) dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

39. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke “bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk”, volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

40. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen.

41. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
ARVEST	

42. Uitgangspunt is dat de beoordeling van de overeenstemming tussen twee merken dient te berusten op de totaalindruk die door de betrokken merken wordt opgeroepen (arresten Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds aangehaald). De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de

configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007). Alleen wanneer alle andere bestanddelen van het merk te verwaarlozen zijn, kan de overeenstemming op basis van enkel het dominerende bestanddeel worden beoordeeld (HvJEU, Limonchello, reeds aangehaald, en Quickies, C-193/06 P, 20 september 2007).

43. Het ingeroepen recht bestaat uit een zuiver woordmerk van zes hoofdletters: ARVEST. Het betwiste teken is een gecombineerd woord-/beeldmerk en bestaat uit de letters “w” en “e”, gevolgd door het wordelement “Harvestmen”. De eerste letter “w” wordt weergegeven door een drietand, het traditionele wapen om vis te spiesen en het attribueert van Poseidon, de Griekse zeegod en zijn Romeinse variant, Neptunus¹. Het wordelement “Harvestmen” is geschreven in drukletters, een hoofdletter gevolgd door kleine letters. Het geheel bevindt zich in een donkergroene rechthoek omgeven door een dunne gele lijn en is geplaatst op een afbeelding waarop zes identieke mannen zijn afgebeeld, in zwarte kleding met wit overhemd. Twee van deze heren staan vooraan met achter hen, steeds verder weg, de andere vier. Eén van de twee voorste mannen heeft een drietand in de hand. Op de achtergrond is de bovenkant van de gevel van een gebouw zichtbaar.

44. Hoewel bij samengestelde tekens (woord- en beeldelement) het wordelement vaak een grotere impact op de consument heeft dan het beeldelement (GEU, SELENIUM-ACE, T-312/03, 14 juli 2005), is het beeldelement van het betwiste teken in dit concrete geval niet te veronachtzamen, gezien de plaats die het gebruikte figuratieve element inneemt in het geheel en het kleinere formaat van de wordelementen (Gerechtshof 's-Gravenhage, MOOVE-4MOVE, 200.105.827/0, 11 september 2012).

45. Het ingeroepen recht bestaat, zoals gezegd, uit een zuiver woordmerk. Het betwiste teken verschilt op visueel vlak van dit ingeroepen recht door de aanwezigheid van het opvallende beeldelement, de positie en grootte van de wordelementen en de lengte ervan (zes letters in het ingeroepen recht tegenover elf letters in het betwiste teken).

46. Wat de vergelijking op auditief vlak betreft, dient eraan te worden herinnerd dat – strikt genomen – de fonetische weergave van een samengesteld teken overeenkomt met die van de woordbestanddelen ervan, ongeacht de grafische kenmerken van deze bestanddelen, die veeleer aan de orde komen in het kader van het onderzoek van het visuele aspect van het teken (zie arresten GEU van 25 mei 2005, PC WORKS, T-352/02 en van 21 april 2010, Thai Silk, T-361/08). In casu lenen de beeldelementen van het betwiste teken zich niet tot fonetische weergave. De wordelementen van dit teken bestaan uit respectievelijk één en drie lettergrepen, het ingeroepen recht uit twee. Het ingeroepen recht wordt uitgesproken als [ar]-[vest], het betwiste teken als [wie]-[har]-[vest]-[men]. De eerste lettergreep van het ingeroepen recht en de tweede van het betwiste teken zullen nagenoeg op dezelfde wijze worden uitgesproken; de letter “h” is immers fonetisch nauwelijks waarneembaar. De tweede lettergreep wordt op identieke wijze uitgesproken.

47. Het wordelement “harvestmen” van het betwiste teken is de Engelse aanduiding voor een “oogster”. Het betekent bovendien: “harvest spider”, wat “hooiwagen” betekent (een spinachtige van het genus Phalangida)². Het Bureau is van mening dat het een woord betreft dat in de Benelux niet courant gebruikt wordt, zodat deze betekenis niet zonder meer bekend mag worden verondersteld. Voor zover het publiek deze betekenissen al kent, zal het gezien de gegeven context eerder denken aan “oogster”.

¹ [http://nl.wikipedia.org/wiki/Drietand_\(voorwerp\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/Drietand_(voorwerp))

² Groot woordenboek Engels-Nederlands van Van Dale, 4^e editie

Het ingeroepen recht heeft geen vaste betekenis, waardoor een begripsmatige vergelijking niet mogelijk is.

Conclusie

48. Hoewel er een aantal punten van overeenstemming bestaat tussen het ingeroepen recht en het betwiste teken, weegt de mate van overeenstemming tussen merk en teken niet op tegen de aanzienlijke verschillen. Het Bureau is daarom van oordeel dat merk en teken in hun totaalindruk niet (voldoende) overeenstemmend zijn om tot verwarring te kunnen leiden.

Vergelijking van de waren

49. Aangezien de totaalindruk van de tekens niet overeenstemt, zal het Bureau – om proceseconomische redenen – niet meer overgaan tot een vergelijking van de waren. Er kan immers geen sprake zijn van gevaar voor verwarring indien er geen overeenstemming is tussen de tekens (zie artikel 2.3, sub b BVIE).

50. Om de leesbaarheid van deze beslissing te bevorderen, worden de waren hieronder weergegeven.

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Cl 1 Préparations pour la régulation de la croissance des plantes. <i>Kl 1 Preparaten voor het reguleren van plantengroei.</i>	Kl 1 Voeding voor planten.
	Kl 31 Biologische zaden.
<i>N.B. De oorspronkelijke taal van de classificatie van deze inschrijving is niet het Nederlands. De vertaling is enkel toegevoegd om de leesbaarheid van deze beslissing te bevorderen.</i>	

B. Overige factoren

51. Voor zover opposant met zijn opmerking over “het wereldbekende schilderij dat nooit had mogen worden ingeschreven” bedoelt te zeggen dat het Bureau het betwiste teken had moeten weigeren op absolute gronden (overweging 17), verwijst het Bureau naar een uitspraak van het GEU (BUD, gevoegde zaken T-225/06, T-255/06, T-257/06 en T-309/06, 16 december 2008): “*Er zij evenwel aan herinnerd dat de in artikel 7 van verordening nr. 40/94 bedoelde absolute weigeringsgronden niet kunnen worden onderzocht in het kader van een oppositieprocedure(...)*”.

52. Voor wat betreft de verwijzing van opposant naar verschillende uitspraken van onder meer het BHIM in naar zijn mening gelijkaardige opposities die in de onderhavige oppositieprocedure gevolgd zou moeten worden (zie overwegingen 19, 20 en 22), wijst het Bureau erop dat het niet gebonden is aan uitspraken van andere instanties in al dan niet gelijkaardige zaken. Het Bureau dient een zelfstandige beslissing te nemen op basis van de in de Benelux geldende wetgeving en rechtspraak (zie in die zin ook GEU, T- 353/04, CURON, 13 februari 2007).

53. Met het feitelijke gebruik van de betrokken tekens (zie overwegingen 25 en 29) kan in het kader van een oppositieprocedure geen rekening worden gehouden, aangezien de vergelijking van de tekens uitsluitend plaatsvindt op basis van de registergegevens en de gebruiksbewijzen. Zaken als marketing- en verkoopformules, die bovendien met de tijd kunnen wijzigen, spelen dus in het kader van een oppositie geen rol (HvJEU, Quantum, C-171/06, 15 maart 2007, O2 Holdings Limited, C-533/06, 12 juni 2008, GEU, Ferromix e.a., T-305/06-T-307/06, 15 oktober 2008).

54. In het kader van de oppositieprocedure is er geen sprake van een veroordeling in de gemaakte kosten (zie overweging 24). Er is enkel voorzien in een kostenverwijzing, die is vastgesteld op het vaststaande bedrag van de oppositietaks, indien de oppositie volledig wordt toegewezen (of afgewezen).

C. Conclusie

55. Het Bureau is van oordeel dat de verschillen tussen merk en teken groter zijn dan de overeenkomsten en dat deze in hun totaalindruk niet (voldoende) overeenstemmend zijn om tot verwarring te kunnen leiden. Om die reden is het Bureau niet meer toegekomen aan een vergelijking van de waren. Immers kan er bij gebreke van voldoende overeenstemming tussen de tekens geen sprake zijn van gevaar voor verwarring (zie tevens in die zin: GEU, Yokana, reeds aangehaald).

IV. BESLUIT

56. De oppositie met nummer 2008271 wordt afgewezen.

57. De opposant is 1.000 euro verschuldigd aan de verweerder op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie geheel afgewezen wordt. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 6 augustus 2015

Cocky Vermeulen
(rapporteur)

Saskia Smits

Diter Wuytens

Administratieve behandelaar: François Veneri